

kan nemlig ikke troe, at Rogen skulde tænke, at vi ved at stemme for Dagsordenen kunde være blevne frie for en Indtægtskatt iaar eller senere; kunde dette være opnaaet, ja saa skulde jeg gjerne have givet Dagsordenen min Stemme; men dette var der jo slet ikke Tale om at opnaae. Efter hvad jeg har kunnet see ved flygtigt at gennemlæse Rigsdagstidenden, har jo den høitærede Finanzminister udtrykkelig sagt, at han maatte have den extraordinaire Skat, og at vi, hvis vi forkastede det foreliggende Lovforslag, maatte vende tilbage til det andet af ham indbragte Forslag, det vil sige: idet vi vedtog Dagsordenen, vendte vi tilbage til Contingentsystemet. Skulde det imidlertid vise sig, at den høitærede Finanzminister, som jeg antager vil tage Ordet endnu engang, for Forhandlingen over dette Affnit er tilende, mener at kunne komme ud af det med 50,000 Rd., saa kan jeg naturligviis ikke Andet ønske, at Summen bliver nedsat dertil. Set vil jeg dog gjøre opmærksom paa ved denne Leilighed, nemlig, at det er forudsat, at Skatten skal udskrives for 2 Aar, men derved kommer den store Sum af 100,000 Rd. til ikke at see saa gret ud, idet det da i Virkeligheden kun er en Udgift af 50,000 Rd. for hvert Aar; jeg nævner dette kun, for at ikke ærede Medlemmer skulle hænge sig i, at det er saa overordentligt Meget, det skulde koste at faae Procentsystemet gennemført. Hovedsagen for mig er, som sagt, at Systemet bliver gennemført; det er jo ogsaa Noget, vi her i Thinget have andraget paa hos Finanzministeren hver eneste Gang vi i de senere Aar have haft en Indkomstskattelov til Forhandling, og da nu Muligheden synes at være for, at vi kunne faae dette System, saa vilde jeg meget tilraade ærede Medlemmer ikke at lægge Vanffeligheder i veien for dets Gjennemførelse, ved at nægte den Sum, der er nødvendig for at tilveiebringe det fornødne Apparat. — Den ærede sidste Taler beklagede Sogneraadens Stilling; ja, jeg skal ikke nægte, at den ikke er behagelig; men at den skulde være saa ubehagelig, som det ærede Medlem skildrede den, kan jeg dog ikke indrømme (P. Nielsen; Meget værre!). Ja, det mener nu det ærede Medlem, men for mig staaer det nu ialfald ikke saaledes. At

Sogneraadene paadrage sig Uvillie fra Beboernes Side ved deres Skatteligning, er dog Noget, de maae finde sig i den Dag idag; jeg kan idetmindste ikke tænke mig et eneste Sogneraad i hele Landet, som ikke En eller Anden har Noget imod, fordi han mener at være sat for høit i Communeskat, og at noget Egnende vil finde Sted, hvor Sogneraadene skulle paaligne Statskatten, tvivler jeg ikke om; men dette maae de som sagt finde sig i. At det skulde være ubehageligt for Sogneraadene at have disse Skattecommissioner staaende bag ved sig, ja at det endogsaa skulde være saa forfærdeligt for dem, kan jeg ikke see. Jeg gaaer nemlig ud fra, at Sogneraadene gjøre deres Pligt her som ellers og sætte Enhver i Skat efter deres Overbeviisning; men gjøre de det, saa behøve de sandelig ikke at besyngte Noget af, at Skattecommissionerne staae bag ved dem. Det ærede Medlem vil dog indrømme, at det er nødvendigt, at de staae bag ved; thi ellers vilde der i Virkeligheden ikke komme Noget ud af det Hele; men dermed er ikke sagt, at Sogneraadene skulde være bange for deres Kritik, thi det behøve de ikke, naar de samvittighedsfuldt udføre det Hverv, der er paalagt dem. Og hvad Beboerne angaaer, saa siger jeg, at de, som troe sig besøiede til at klage over Commissionens Ansættelse, kunne jo gjøre det, og er deres Klage besøiet, vil den blive tagen tilfølge. Jeg kan altsaa ikke indsee, at det Hverv, der ved denne Lov paalægges Sogneraadene, er saa ubehageligt, uden forsaavidt det er et forøget Arbeide, der paalægges dem; men det Samme er jo Tilfældet med ethvert andet Arbeide, de maae paatage sig. Hvis det ærede Medlem vilde sige, at det er et vanffeligt Arbeide, der paalægges dem, og at der kunde tilkomme dem Honorar derfor ligesaagodt som Skattecommissionerne, saa er dette noget Andet, deri kunde jeg give ham Medhold, men saa vilde det hele Apparat jo blive endnu dyrere. Det ærede Medlem har imidlertid ikke sagt noget Saadant; men jeg kunde ialfald bedre forstaae denne Betragtningmaade af Sagen end den, han har søgt at gjøre gjældende. Ja, det er dette, jeg hovedsagelig havde at sige i Diebliffet. Der er jo nemlig ikke endnu fremkommet synderlige Ind-